31971R1696

1971.8.4. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 175/1

A TANÁCS 1696/71/EGK RENDELETE
(1971. július 26.)
a komló piacának közös szervezéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 42., 43., 113. és 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

mivel a mezőgazdasági termékek közös piacának működése és fejlődése közös agrárpolitika kialakítását vonja maga után, és mivel ez utóbbi magában foglalja különösen a mezőgazdasági piacok közös szervezését, amely a kérdéses terméktől függően különböző formákat ölthet;

mivel a Közösségben termelt komló a Közösség egyes régióinak gazdasága szempontjából különösen fontos; mivel ezekben a régiókban bizonyos gazdák számára a komlótermelés bevételük döntő részét képezi;

mivel, tekintettel arra, hogy a komlóból származó növényi nedvek és kivonatok nem szerepelnek a Szerződés II. mellékletében, ezért ezekre — a komlóval ellentétben — nem kell alkalmazni a Szerződésben előírt, mezőgazdasággal kapcsolatos rendelkezéseket; miután azonban a szóban forgó termékek egymással nagymértékben felcserélhetők, ez a helyzet sértheti a komlóra vonatkozó közös agrárpolitika hatékonyságát; mivel a komlóra a harmadik országokkal folytatott kereskedelemmel kapcsolatosan a 113. cikknek megfelelően elfogadott intézkedéseket és a 235. cikknek megfelelően elfogadott értékesítési szabályokat a komlóból készült növényi nedvekre és kivonatokra is ki kell terjeszteni;

mivel a nemzetközi kereskedelem a Közösség területén működő komlótermelők és fogyasztók számára hagyományosan nagy jelentőséggel bír; mivel nagy általánosságban a közösségi termelés legjobb áron történő értékesítése mindeddig a világpiacon való versenyképesség, valamint a termék mennyiségének és minőségének az értékesítési lehetőségekhez alkalmazkodó rugalmas változtatása révén valósult meg; mivel a piacok közös szervezése nem eredményezhet semmiféle alapvető változást ezekben a körülményekben, hanem megfelelő intézkedések révén hozzá kell járulnia a termékek minőségének javításához, és meg kell védenie a termelőket jelenlegi életszínvonaluk csökkenésétől;

mivel az eredetmegjelölési igazolásokkal kapcsolatos végrehajtó rendelkezésekkel, valamint minden olyan termék forgalomba hozatalának általános szabályként történő megtiltásával, amely nem rendelkezik igazolással, illetve importált termékek esetében, amely nem felel meg az azzal egyenértékű minimális minőségi követelményeknek, a Közösség egész területére kiterjedő minőségpolitikát kell folytatni; mivel rendelkezni kell egy szabványminőség meghatározásáról, amely a kereskedelmi ügyleteknél hivatkozási alapként szolgál és biztosítja a piac megfelelő összehangoltságát;

mivel pontos információra van szükség a közösségi piac jelenlegi állapotáról, valamint fejlődésének várható kilátásairól; mivel e tekintetben az a tény, hogy a termelés túlnyomó részét a betakarítást megelőzően vagy akár több évre előre kötött szerződések alapján értékesítik, lehetővé teheti a piac fejlesztésének megtervezését; mivel ennélfogva rendelkezni kell a Közösség területén termelt komló értékesítésére kötött összes szerződés nyilvántartásba vételéről; mivel azonban ezt az információt titokként kell kezelni, biztosítva az érintett személyeket arról, hogy az információt kizárólag statisztikai célokra használják fel, illetve teljes mértékben objektív információ gyűjtése érdekében;

([1]) HL C 66., 1971.7.1., 28. o.

mivel a piacok stabilizálása és a mezőgazdasági népesség megfelelő életszínvonalának biztosítása, valamint a fogyasztók elfogadható ár ellenében történő ellátása érdekében, elő kell segíteni a kínálat központosítását, továbbá ösztönözni kell a termelőket arra, hogy terméküket közösen igazítsák hozzá a piac elvárásaihoz;

mivel ennek érdekében a termelőknek olyan testületekbe való tömörítése, amelyek megkövetelik tagjaiktól, hogy betartsák a közös szabályokat, nagy valószínűséggel elősegíti a Szerződés 39. cikkében megfogalmazott célkitűzések elérését; mivel ezeket a célkitűzéseket nem csupán a termelők termelői csoportokon belüli tömörítésével, hanem ezeknek a csoportoknak szövetségekbe történő egyesítésével is elő lehet mozdítani;

mivel a termelők közötti bármiféle megkülönböztetés elkerülése érdekében és az intézkedések egységességének, valamint hatékonyságának biztosítására olyan feltételeket kell rögzíteni a Közösség egésze számára, amelyeket a termelői csoportok és a csoportok szövetségei kötelesek betartani annak érdekében, hogy a tagállamok elismerjék őket; mivel a kínálat hatékony központosításának eléréséhez különösen az szükséges, hogy ezek a csoportok és szövetségek gazdaságilag életképes nagyságúak legyenek és hogy a termelő tagok teljes termelését vagy közvetlenül a csoport, vagy a szövetség, vagy maguk a termelők értékesítsék, a közös szabályoknak megfelelően;

mivel rendelkezni kell az e csoportok felállítását és működését elősegítő intézkedésekről; mivel evégett a tagállamokat fel kell hatalmazni, hogy részben a Közösség által finanszírozott támogatást nyújtsanak nekik; mivel azonban az ilyen jellegű támogatás összegét korlátozni kell és ideiglenesnek, valamint csökkenő mértékűnek kell minősíteni, annak érdekében, hogy a termelők pénzügyi felelőssége fokozatosan nőjön;

mivel a Közösségben található komlóültetvényeket mind a termelt fajták, mind pedig a művelés és betakarítás műveleteinek ésszerűsítése szempontjából át kell alakítani; mivel a komlóültetvényeken termesztett más fajtákra való átállást és az ültetvények átszervezését az ilyen tevékenységekre vállalkozó termelői csoportoknak meghatározott éven keresztül juttatott különleges támogatások révén kell elősegíteni;

mivel a termelők megfelelő életszínvonalának biztosítására támogatási rendszerről kell gondoskodni; mivel a Bizottság az éves termés értékesítését követően köteles a Tanács elé terjeszteni egy jelentést annak eldöntésére, hogy meg kell-e állapítani ilyen jellegű támogatást; mivel ezt a támogatást akkor lehet megítélni, ha a fent említett jelentés azt tárja fel, hogy a hektáronkénti átlagos haszon a piac jelenlegi állapota és előrelátható trendjének figyelembevételével nem volt kielégítő;

mivel a tervezett intézkedéseknek lehetővé kell tenniük egy olyan behozatali rendszer bevezetését, amely a közös vámtarifa megvalósításán kívül más intézkedéseket nem tartalmaz; mivel ez a tarifarendszer a Szerződés értelmében 1970. január 1-jétől automatikusan érvényes;

mivel ezek az intézkedések lehetővé teszik a Közösség külső határain mindenféle mennyiségi korlátozás feloldását; mivel kivételes esetekben ez az eljárás eredménytelen lehet; mivel ilyen esetekben azért, hogy a közösségi piac ne maradjon védelem nélkül a korábbi behozatali akadályok megszüntetéséből fakadó zavarokkal szemben, a Közösséget fel kell hatalmazni minden szükséges intézkedés gyors megtételére;

mivel a Szerződés értelmében 1970. január 1-jétől a Közösség belső kereskedelmében minden vám vagy azzal azonos hatású díj kivetése, és minden mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés automatikusan tilos; mivel végezetül 1969. december 31-én érvényes minimálárak hiányában a Szerződés 44. cikkének alkalmazása 1970. január 1-jétől automatikusan ki van zárva;

mivel a tagállamok által nyújtott bizonyos támogatások sértik a komlópiac közös szervezését szabályozó intézkedések hatékonyságát; mivel a Szerződés azon rendelkezéseit, amelyek lehetővé teszik a tagállamok által nyújtott támogatások értékelését és a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatások megtiltását, a komlópiac esetében is alkalmazni kell; mivel azonban rendelkezni kell egy ideiglenes nemzeti támogatási rendszerről, amely a piac közös szervezésével kapcsolatos intézkedések érvénybelépése előtt, több évre kötött szerződésekre alkalmazható;

mivel a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló rendelkezések előírásaival összhangban a Közösséget pénzügyileg felelőssé kell tenni a tagállamoknál az e rendelet végrehajtása következtében felmerülő kiadásokért;

mivel a tagállamokban jelenleg hatályban lévő rendszer és az e rendeletben előírt rendszer közötti átmenetet a lehető legkedvezőbb feltételek mellett kell megvalósítani; mivel emiatt ideiglenes intézkedésekre lehet szükség;

mivel a komlópiac közös szervezése során egyúttal megfelelő módon figyelembe kell venni a Szerződés 39. és 110. cikkében meghatározott célkitűzéseket is;

mivel a javasolt rendelkezések végrehajtásának megkönnyítése érdekében olyan eljárást kell kidolgozni, amely lehetővé teszi a tagállamok és a Bizottság közötti szoros együttműködést egy irányítóbizottság formájában,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A komlópiac közös szervezése a következő termékekre terjed ki:

KVT vámtarifa-szám	Árumegnevezés
12.06	Komlótobozok és lupulin

(2) A forgalomba hozatalra és a harmadik országokkal való kereskedelemre vonatkozó szabályok a következő termékekre is érvényesek:

KVT vámtarifa-szám	Árumegnevezés
13.03 A VI	Növényi nedvek és komlókivonatok

(3) E rendelet alkalmazásában:

a) komló: a nőivarú, kúszó komlónövény *(Humulus lupulus)* szárított, toboz néven is ismert virágzata; ezek a virágzatok száron ülnek, zöldessárga színűek és tojás alakúak, leghosszabb méretük általában 2 és 5 cm között váltakozik;

b) komlóliszt: a komló őrlésekor keletkező termék, amelyben annak minden természetes alkotóeleme megtalálható;

c) nagyobb lupulintartalmú komlóliszt: a levelek, szárak, murvalevelek és a levélgerinc gépi eltávolítása után a komló őrlésével nyert termék;

d) komlókivonat: a komlóból oldószeres úton nyert koncentrált termék;

e) kevert komlótermék: a fenti termékek közül kettőnek vagy többnek keverésével nyert termék.

I. CÍM

Forgalomba hozatal

2. cikk

(1) Az 1. cikkben említett, a Közösség területén betakarított termékek vagy a Közösség területén betakarított komlóból készült termékeket eredetigazolási eljárásnak kell alávetni.

(2) Igazolást csak olyan termék kaphat,

– amelyet jóváhagyott termesztési területen takarítottak be vagy ilyen termékből készült,

– amely szerepel a közösségi fajtajegyzékben vagy ilyen termékből készült,

– amely a forgalomba hozatal meghatározott szakaszában az érvényes forgalmazási minimumkövetelményeket kielégítő minőségi jellemzőkkel rendelkezik.

(3) A Tanács, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szavazási eljárás szerint, a Bizottság javaslatára minden termék esetében elfogadja az eredetigazolási eljárással kapcsolatos általános szabályokat és azok alkalmazásának kezdő időpontját.

3. cikk

(1) Amennyiben az 1. cikkben említett termékek számára kötelező az eredetmegjelölés tekintetében minősítési eljárás lefolytatása, azokat csak az igazolás kiadása után lehet forgalomba hozni vagy exportálni.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérő intézkedéseket a 20. cikkben előírt eljárásnak megfelelően lehet meghozni:

a) bizonyos harmadik országok kereskedelmi követelményeinek kielégítése érdekében; vagy

b) különleges felhasználásra szánt termékek esetében.

Az előző albekezdésben foglalt rendelkezések:

– nem sérthetik az eredetmegjelölési igazolással rendelkező termékek rendes forgalomba hozatalát,

– és azokat olyan garanciákkal kell kiegészíteni, amelyek megakadályozzák az említett termékekkel való összetéveszthetőséget.

4. cikk

(1) A Közösség területén betakarított komlóra külső jellemzők és objektív kritériumok alapján szabványminőséget kell meghatározni.

(2) Az e cikk alkalmazására vonatkozó szabályokat a 20. cikkben előírt eljárásnak megfelelően kell meghozni.

5. cikk

(1) Az 1. cikkben említett, harmadik országból származó termékeket csak akkor lehet importálni, ha minőségi jellemzőik elérik a Közösség területén betakarított hasonló termékekre vagy azok származékaira érvényes forgalmazási minimumkövetelmények szintjét.

(2) Az 1. cikkben említett termékek akkor tekinthetők az (1) bekezdésben meghatározott minőségi jellemzőkkel rendelkezőknek, ha csatolják hozzájuk a származási ország hatóságai által kiadott, az eredetmegjelölési igazolással egyenértékűnek elismert tanúsítványt.

E tanúsítványok egyenértékűségét a 20. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően igazolják.

(3) Az e cikk alkalmazására vonatkozó szabályokat a 20. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően kell meghozni.

II. CÍM

Szállítási szerződések

6. cikk

(1) A tagállamok által erre a célra kijelölt szervek nyilvántartják a Közösség területén termelt komló értékesítésére irányuló, a termelő vagy egy termelői egyesület és a vevő között megkötött szerződést.

(2) Az egy meghatározott mennyiségnek a megállapodás szerinti áron történő leszállítására vonatkozó, egy vagy több betakarítási időszakra szóló és az első szóban forgó betakarítási évben augusztus 1-je előtt megkötött szerződéseket „előzetesen megkötött szerződésnek” kell tekinteni. Ezeket külön nyilvántartásba kell venni.

(3) A tagállamok rendszeresen statisztikai tájékoztatással látják el a Bizottságot a szerződések nyilvántartásáról.

(4) A nyilvántartás alapjául szolgáló adatok csak e rendelet céljaira használhatók fel.

(5) Az e cikk alkalmazására vonatkozó szabályokat a 20. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően kell meghozni.

III. CÍM

Termelői csoportok

7. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában elismert termelői csoport a komlótermelők azon csoportja, amelyet a (3) bekezdés rendelkezései szerint valamely tagállam elismert és a termelők kezdeményezésére, különösen a következő célok megvalósítására alakult:

a) termelésük együttes hozzáigazítása a piaci követelményekhez;

b) a termelés javítása más fajtákra való átállás és a komlóültetvények átszervezése útján;

c) a termelés, valamint a betakarítás ésszerűsítése és gépesítése a termelés jövedelmezőségének növelése érdekében.

(2) E rendelet alkalmazásában: elismert szövetség elismert termelői csoportok azon szövetsége, amelyet a csoportokkal azonos célkitűzés vezérel és a (3) bekezdés szerint valamely tagállam elismert.

(3) A tagállamok azokat a termelői csoportokat és a belőlük alakult azon szövetségeket ismerik el, amelyek ezt kérelmezik és megfelelnek a következő általános feltételeknek:

a) közös szabályokat vezetnek be a termelésben és a piacra juttatásban (a forgalomba hozatal első szakasza);

b) alapszabályukban kötelezik azokat a termelőket, akik tagjai a termelői csoportnak, illetve az elismert termelői csoportokat, amelyek tagjai a szövetségnek, hogy:

– vagy teljes termelésüket annak a csoportnak vagy szövetségnek a keretein belül értékesítsék, amelynek tagjai és ezt az adott csoport vagy szövetség által létrehozott és ellenőrzött szállítási és értékesítési szabályozás szerint tegyék meg,

– vagy termelésük azon részét, amelyre elismerést nyertek, azzal a termelői csoporttal vagy szövetséggel értékesíttessék, amelynek tagjai, vagy a tagok nevében és javára, vagy pusztán a tagok nevében, vagy a termelői csoport vagy szövetség nevében és javára.

A termelői csoportok esetében ez a kötelezettség az alábbi termékekre nem vonatkozik:

– amelyekre a termelők még a csoporthoz való csatlakozásuk előtt adásvételi szerződést kötöttek vagy vételi jogot alapítottak, feltéve hogy a csoportot belépésük előtt tájékoztatták ezen szerződéses kötelezettségeik mértékéről és időtartamáról, és a csoport ezt jóváhagyta,

– amelyeket a csoport kifejezett jóváhagyása mellett belépésük után a termelők kizárnak a csoport által értékesítendő termékek köréből;

c) bizonyítják gazdasági életképességüket;

d) tevékenységi körük teljes területén kizárnak minden megkülönböztetést a közösségi termelők és azok csoportjai között, különös tekintettel azok nemzetiségére vagy letelepedési helyére;

e) alapszabályukba olyan rendelkezéseket foglalnak bele, amelyek biztosítják, hogy azok a csoport- vagy szövetkezeti tagok, akik meg kívánják szüntetni a tagságukat, csak akkor léphetnek ki, ha:

– már három éve tagjai a csoportnak vagy szövetségnek,

– szándékukról legalább a távozás előtt tizenkét hónappal tájékoztatják a csoportot vagy szövetséget;

f) a nemzeti jogszabályok szerint rendelkeznek a hatáskörükbe tartozó jogcselekmények elvégzéséhez szükséges jogképességgel;

g) alapszabályukban kötelezettséget vállalnak arra, hogy azzal a tevékenységgel kapcsolatosan, amelyre elismerést nyertek, elkülönített elszámolásokat vezetnek.

(4) A termelői csoportok és szövetségek elismerésére hatáskörrel rendelkező tagállam az a tagállam, amelynek területén a termelői csoport vagy szövetkezet létesítő okirat szerinti székhelye található.

(5) Az e cikk és különösen a (3) bekezdés a) és c) pontjában foglalt feltételek alkalmazására vonatkozó szabályokat a 20. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően kell meghozni.

8. cikk

A tagállamok az elismert termelői csoportoknak azok elismerését követő három éven keresztül, megalakulásuk és működésük ösztönzésére és megkönnyítésére támogatást nyújthatnak. Az első, második és harmadik évben az ilyen címen adott támogatás nem haladhatja meg azon forgalomba hozott termékek értékének 3 %-át, 2 %-át, illetőleg 1 %-át, amelyekre az elismerés vonatkozik. A támogatás azonban az első évben nem haladhatja meg a termelői csoport igazgatási költségeinek 60 %-át, a másodikban 40 %-át és a harmadik évben annak 20 %-át.

A forgalomba hozott termékek értékét évente átalányjelleggel kell kiszámítani, a következők alapján:

– a tagtermelők által a belépésüket megelőző három naptári évben forgalomba hozott átlagos termelés,

– az ugyanezen termelők által ugyanezen időszakban elért átlagos termelői árak.

9. cikk

A tagállamok a termelői csoportoknak a legkésőbb 1975. december 31-ig végzett tevékenységekre hektáronként legfeljebb 1500 elszámolási egységnyi támogatást nyújthatnak, amelyet más fajtákra való áttérésre és a komlóültetvények átszervezésére kell felhasználni a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint.

10. cikk

(1) A Tanács, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szavazási eljárás szerint, a Bizottság javaslatára elfogadja a 8. és 9. cikk alkalmazására vonatkozó általános szabályokat.

(2) A 8. és 9. cikkek alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 20. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően kell meghozni.

IV. CÍM

A termelők támogatása

11. cikk

A Bizottság minden év április 30-ig jelentést terjeszt a Tanács elé a komló termelésével és értékesítésével kapcsolatos helyzetről.

A jelentés különösen az ártrendeket, valamint a komlóültetvényekben, a termelésben és a követelményekben bekövetkező változásokat veszi számba.

12. cikk

(1) A Közösség területén termelt komlóra támogatási rendszert kell bevezetni.

(2) A támogatás a megfelelő jövedelem elérése céljából nyújtható a termelőknek.

(3) E támogatás mértéke hektáronként az ültetett fajtától függően változik, és a következők figyelembevételével kerül megállapításra:

a) az előző évek betakarításainak bevételéhez viszonyított átlagos bevétel;

b) a közösségi piac jelenlegi helyzete és előre látható fejlődési iránya;

c) külső piaci tendenciák és a világpiaci árak.

(4) Abban az esetben, ha a 11. cikkben említett jelentés azt mutatja ki, hogy a közösségi komlópiac kínálati oldalán zavarok és strukturális felesleg kialakulásának veszélye fenyeget, a támogatás nyújtását területenként korlátozni lehet a vizsgált évet megelőző három évben az adott területen művelés alatt álló területek nagysága alapján.

(5) A támogatás összegét az előző naptári év betakarításához tartozó területekre június 30-ig, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárásnak megfelelően kell meghatározni.

13. cikk

(1) A támogatást olyan nyilvántartott területet művelő termelőknek nyújtják, ahol a termést már betakarították.

A tagállamok kijelölik azokat a hatáskörrel rendelkező szerveket, amelyek termelőnként nyilvántartásba veszik a komlótermesztésre szánt területeket, és amelyek a nyilvántartás naprakész állapotáért és ellenőrzéséért felelősek.

(2) E rendelet alkalmazásában a tagállamok az elismert termelői csoportokat egyetlen termelőnek tekinthetik.

(3) A Tanács, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szavazási eljárás szerint, a Bizottság javaslatára elfogadja az e cikk alkalmazására vonatkozó általános szabályokat.

(4) Az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a 20. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően kell meghozni.

V. CÍM

A harmadik országokkal folytatott kereskedelem rendszere

14. cikk

Azon esetek kivételével, amikor e rendelet másképpen rendelkezik, vagy amikor a Tanács a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szavazási eljárás szerint, a Bizottság javaslatára eltérést engedélyez, a harmadik országokkal való kereskedelem során tilos a következő intézkedések megtétele:

a) bármilyen, a vámokkal azonos hatású díj kiszabása;

b) bármilyen mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alkalmazása.

15. cikk

(1) Amennyiben az 1. cikkben felsorolt termékek közösségi piaca export vagy import következtében súlyos zavarokat mutat, ami veszélyeztetheti a Szerződés 39. cikkének célkitűzéseit vagy ennek kockázata fennáll, a harmadik országokkal kapcsolatos kereskedelmet illetően megfelelő intézkedések alkalmazhatók az ilyen jellegű zavar vagy annak veszélye megszűnéséig.

A Tanács, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szavazási eljárás szerint, a Bizottság javaslatára elfogadja az e bekezdés alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat és meghatározza azokat az eseteket és azokat a korlátokat, amikor és amelyeken belül a tagállamok védőintézkedéseket vezethetnek be.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett helyzet bekövetkezik, a Bizottság valamely tagállam megkeresésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; az intézkedéseket közli a tagállamokkal és azok azonnal alkalmazandók. Amennyiben valamely tagállamtól érkezik megkeresés, a Bizottság annak kézhezvételét követő huszonnégy órán belül döntést hoz.

(3) A Bizottság által hozott döntéseket a közzétételtől számított három munkanapon belül bármelyik tagállam a Tanács elé tárhatja. A Tanács haladéktalanul összeül. A Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szavazási eljárás szerint módosíthatja vagy hatályon kívül helyezheti a szóban forgó intézkedéseket.

VI. CÍM

Általános rendelkezések

16. cikk

A Szerződés 92., 93., valamint 94. cikkét alkalmazni kell az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékek termelésére és az azokkal való kereskedelemre, kivéve ha e rendelet másképpen rendelkezik.

Mindazonáltal, a valamely tagállam által a komlótermelőknek nyújtott támogatás fenntartható az e rendelet hatálybalépési időpontját megelőzően kötött szerződések érvényességének időtartama alatt, amennyiben az meghaladja a 12. cikk alapján meghatározott közösségi támogatás mértékét. Ennek a támogatásnak az időtartama nem hosszabbítható meg.

17. cikk

(1) A közös agrárpolitika finanszírozására vonatkozó rendeletekben meghatározott előírásokat az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékek piacára az ebben a rendeletben előírt rendszer bevezetésének időpontjától kezdve kell alkalmazni.

(2) A 8. és 9. cikkben előírt intézkedések a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1970. április 21-i 729/70/EGK [1] tanácsi rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében közös intézkedések.

[1] HL L 94., 1970.4.28., 13. o.

(3) Az EMOGA Orientációs Részlege a tagállamoknak visszatéríti a 8. cikkben meghatározott intézkedések megtétele során felmerülő támogatható kiadások 25 %-át, és a 9. cikkben meghatározott intézkedések megtétele során felmerülő támogatható kiadások 50 %-át.

(4) A visszatérítési igényeknek egy naptári év alatt felmerült kiadásokra kell vonatkozniuk és azokat a Bizottsághoz a következő év június 30-ig kell benyújtani.

(5) A közös intézkedések EMOGA által viselt becsült összköltsége 1,6 millió elszámolási egység.

(6) A 8. cikkben említett intézkedés megvalósításának határideje az e rendelet hatálybalépésétől számított tíz évre korlátozódik.

(7) A (3) bekezdés alkalmazásának részletes szabályait a 729/70/EGK rendelet 13. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

18. cikk

A tagállamok és a Bizottság közlik egymással az e rendelet végrehajtásához szükséges információkat. Az ilyen jellegű közlés és információszolgáltatás szabályait a 20. cikkben előírt eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

19. cikk

(1) Egy Komlópiaci Irányítóbizottság (a továbbiakban bizottság) elnevezésű irányítóbizottság létrehozására kerül sor, amely a tagállamok képviselőiből áll és elnöke a Bizottság képviselője.

(2) A bizottságban a szavazatokat a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

20. cikk

(1) Ha az e cikkben megállapított eljárás követendő, az elnök az ügyet akár saját kezdeményezésére, akár valamelyik tagállam képviselőjének kérésére a bizottság elé utalja.

(2) A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt tizenkét szavazatos többséggel fogadják el.

(3) A Bizottság elfogadja azon intézkedéseket, amelyeket azonnal alkalmazni kell. Mindazonáltal amennyiben ezek az intézkedések nem állnak összhangban a bizottság véleményével, a Bizottság haladéktalanul közli ezt a tényt a Tanáccsal. Ebben az esetben a közlés időpontjától számított legfeljebb egy hónapos időre a Bizottság elhalaszthatja az általa elfogadott intézkedések alkalmazását.

A Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárásnak megfelelően a Tanács egy hónapon belül eltérő döntést is hozhat.

21. cikk

A bizottság bármely más kérdést is megvitathat, amelyet az elnök akár saját kezdeményezésére, akár valamelyik tagállam képviselőjének kérésére elé utal.

22. cikk

Ezt a rendeletet a Szerződés 39. és 110. cikkében megfogalmazott célkitűzések egyidejű figyelembevételével kell alkalmazni.

23. cikk

Amennyiben a tagállamokban jelenleg hatályos rendszerről az e rendeletben előírt rendszerre való áttéréshez átmeneti intézkedések meghozatalára van szükség, különösen, ha az új rendszer határidőre való bevezetése jelentős nehézségeket okozna, ezeket az átmeneti intézkedéseket a 20. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően kell meghozni. Azok legkésőbb 1972. július 31-ig maradhatnak érvényben.

24. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

A 11., 12., valamint 13. cikk rendelkezéseit első alkalommal az 1971. évi betakarításkor kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1971. július 26-án.

a Tanács részéről

az elnök

A. MORO